

Јас сум Стефано Мореа и сум член на Федерацијата на агро-индустриски работници (Flai) од 2001 год., а од 2008 год. сум член на Федерацијата на агро-индустриски работници на Италијанската конфедерација на синдикати (Flai Cgil) за Латина.

Ние имаме комбе „Комбе на правата“ кое ни помага да стигнеме до руралните места каде има многу работници и да стапиме во контакт со нив.

Неопходно е да стигнеме до тие работници кои ги има илјадници на број на територијата и кои не се во можност да стигнат до нашите канцеларии.

Знаеме дека работите одат на добро кога тие ќе се вратат, односно кога по првиот контакт тие се враќаат кај нас и кога ни се обраќаат и за други проблеми покрај работа на документацијата.

Нашата цел не е само да ја вршиме вообичаената работа за невработеноста и услугите кои ги нудиме, туку да се запознаеме и со реалните потреби на овие работници.

Најважно е контактот со нив да го оствариме во заедницата, и да имаме лице кое ќе ни помогне во интеракцијата со работниците и тоа може да биде културен медијатор, или лице кое тие го идентификуваат меѓу нив.

Најтешката работа за нас е да го најдеме вистинското лице.

Не располагаваме со реални податоци за бројот на работници во руралните области кои работат на легален и нелегален начин, и Федерацијата на агро-индустриски работници (Flai), на национално и локално ниво, одлично ја заврши работата околу наоѓањето податоци и изврши нивна класификација и сега тоа се најискористените податоци кога станува збор за непријавена работа во земјоделскиот регион.

Кога започнавме со активностите за уличниот синдикат „*sindacato di strada*“, институциите како и префектурата на таа територија беа многу претпазливи.

Нашата работа ја вршиме речиси секој ден во текот на целата година, а работата опаѓа во периодот декември-ноември кога заедницата на работници се враќа дома, и бидејќи земјоделието кај нас е главно заштитено производство, како што се оранжерииите, а различните фази на берба следуваат една по друга во текот на годината.

За нашата активност е важно да не усвојување пристап за спроведување една заедничка кампања, или тоа да е насочено на едно производство, туку нашата активност мора да биде постојана.

Комбето е опремено како за канцелариски простор со сите погодности, располагаме со сите неопходните алатки (компјутер, печатач), но за нас тоа е повеќе место за средби каде работниците доаѓаат да разговараат со нас, каде ги собираме нивните сведочења, каде им даваме одговори, и затоа, вон рамките на техничките аспекти, од суштинско значење е дека тоа е повеќе место за средби и разговори и каде ја вршиме нашата синдикална дејност. Пред неколку години разговаравме за локален синдикат, и сега комбето за нас е „мобилен локален синдикат“ кое го користиме за да се движиме низ територијата.

Од материјалите кои ги делиме, ние не сакаме да ги нарекуваме предмети, имаме информативни материјали: договори, летоци на панџаби, романски и италијански јазик и информации за условите за безбедност во руралните места за работа.

За работниците во руралните области за почеток подготвиме еден пакет на материјали: им делиме ранци во кои може да се информираат за своите права. Исто така, им делиме и еден вид на ветровка која сакаме да ја гледаме како еден вид на заштита.

Секојдневно сме во контакт со институциите. Во префектурата е формирана работна група за нелегална работа на земјоделските работници која претставува само место за средби, и ако може да се направи мала споредба, со неа ефективно не се постигнува ништо, не претставува

RAISE UP**Stop
undeclared work
in agriculture**

инклузивна алатка во борбата против непријавената работа и истата ќе треба да се соочи со поголема одговорност.

Ги користевме социјалните мрежи како алатка за комуникација главно со фотографии од нашите активности за да можеме да ја рашириме идејата за тоа кои сме ние, и да бидеме препознатливи. Во правата фаза, сите социјални мрежи се користеа како алатка за комуникација, потоа преминавме на поиндивидуален пристап со Whatsapp кој е брз и ефективен. Традиционалните медиуми не им се обраќаат на нашите целни групи и често поттикнуваат реакции на контрадикторност или дискусии кои не се во наш интерес и бидејќи нашите целни групи не ги следат, читаат или гледаат, затоа сметаме дека традиционалните медиуми за нас се бескорисни и неефективни.

Нашиот ден вообичаено започнува во 17:00: со комбето се упатуваме кон местата кои се во близина на местата каде што живеат заедниците за кои ние работиме.

Она што навидум изгледа како едноставен одговор и пополнување на формулар, за нас претставува можност да се запознаеме и да навлеземе во светот на работните услови на работниците во руралните области.

Работникот го напушта комбето со пополнета даночна пријава, со пополнет формулар за одбитоци, и потоа се враќаме во нашата канцеларија со мноштво информации, но најважно е дека сме имале можност на работникот да му објасниме дека се соочува со експлоатација и истиот да излезе од таквата состојба доколку сите ние следното утро може да преземеме протестни дејствија против тој работодавач.

Исто така излегуваме на терен за да им пристапиме на работниците на нивните работни места, кога постои можност за тоа, бидејќи компаниите во нашата покраина се обично добро оградени, не е можен пристап до нив, но, ние сфативме дека на тој начин се предизвикуваат и негативни ефекти: заради тоа што на тој начин го повредуваме работникот, истиот станува послаб и потоа е изложен на одмазда на работното место.

Ние заминуваме, но работникот останува таму за да страда од закани и малтретирање од страна на работодавачот.

Денеска преминавме на нова стратегија која сметаме дека е поефикасна, и тоа не е повлекување туку промена во ставовите и истото се покажа дека функционира и ни дава повеќе повратни информации.

Имам искуство од учество речиси на сите активности спроведени од Федерацијата на агро-индустриски работници на Италијанската конфедерација на синдикати (Flai Cgil) и тие беа доста корисни и претставуваа вистинска можност, и сметам дека тоа е една работа која треба да ја повториме бидејќи тоа е единствен начин да разбереме од каде треба да се почне кога сакаме да спроведеме уличен синдикат „*sindacato di strada*“ иако секое поединечно искуство не може ниту да се повтори ниту да се пренесе, но во секој случај може да послужи како почетна основа.

Од тие искуства кои ги понесов со себе, покрај огромното човечко искуство, тоа за мене претставува почетна основа: сознанија за тоа што треба и што не треба да се направи.